



Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie  
**TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č.°16/11**  
v Luxemburgu 8. marca 2011

Rozsudok vo veci C-34/09  
Gerardo Ruiz Zambrano/Office national de l'emploi (ONEM)

**Občianstvo Únie požaduje, aby členský štát povolil štátnym príslušníkom tretích krajín, rodičom dieťaťa, ktoré má štátnu príslušnosť tohto členského štátu, mať v tomto členskom štáte pobyt a možnosť pracovať, keďže zamietnutie by toto dieťa zbavilo možnosti účinne požívať podstatu práv, ktoré vyplývajú zo statusu občana Únie**

*Táto požiadavka platí aj v prípade, keď dieťa nikdy nevykonalo svoje právo na voľný pohyb na území členských štátov*

Pán Ruiz Zambrano a jeho manželka, obaja kolumbijskí štátni príslušníci, požiadali v Belgicku o azyl z dôvodu občianskej vojny prebiehajúcej v Kolumbii. Belgické úrady im udelenie statusu utečenca zamietli a nariadili im belgické územie opustiť.

Zatiaľ čo manželský pár v pobyte v Belgicku pokračoval do rozhodnutia o ich žiadosti o povolenie na pobyt, manželka pána Ruiza Zambrana porodila dve deti, ktoré získali belgickú štátnu príslušnosť.

Pán Ruiz Zambrano napriek tomu, že nemal pracovné povolenie, uzatvoril s podnikom usadeným v Belgicku pracovnú zmluvu na plný úväzok a na dobu neurčitú. Vďaka tomuto zamestnaniu mal v čase narodenia svojho prvého dieťaťa s belgickou štátnou príslušnosťou dostatočné zdroje na jeho výživu. Táto odborná činnosť navyše viedla k platbe odvodov na sociálne zabezpečenie a zamestnávateľských príspevkov.

Následne zostal pán Ruiz Zambrano niekoľkokrát bez práce, čo ho viedlo k podaniu žiadosti o dávky v nezamestnanosti. Tieto žiadosti mu boli zamietnuté, pretože podľa belgických orgánov neboli v súlade s belgickými právnymi predpismi týkajúcimi sa pobytu cudzincov a pán Ruiz Zambrano nemal v Belgicku pracovné povolenie.

Manželia Ruizovci Zambranovci okrem iného podali žiadosť o povolenie usadiť sa v Belgicku ako priami predkovia belgických štátnych príslušníkov. Belgické orgány však túto žiadosť zamietli a toto zamietnutie odôvodnili tak, že sa domnievajú, že manželia úmyselne nepodnikli potrebné kroky, aby kolumbijské orgány uznali kolumbijskú štátnu príslušnosť ich detí, a to konkrétne na účely legalizácie ich vlastného pobytu v krajine.

Pán Ruiz Zambrano tieto rozhodnutia o zamietnutí povolenia usadiť sa a vyplácania dávok v nezamestnanosti súdne napadol najmä z dôvodu, že ako priamy predok belgických maloletých detí by mal byť oprávnený na pobyt a pracovné povolenie v Belgicku.

Tribunal du travail de Bruxelles (Belgicko), ktorý o rozhodnutiach zamietajúcich dávky v nezamestnanosti rozhoduje, sa Súdneho dvora pýta, či pán Ruiz Zambrano na základe práva Únie môže mať v Belgicku pobyt a povolenie pracovať. Touto otázkou chce belgický súd najmä vedieť, či sa môže právo Únie v tomto prípade uplatniť, aj keď belgické deti pána Ruiza Zambrana nikdy nevykonali svoje právo na voľný pohyb na území členských štátov.

Svojím dnešným rozsudkom Súdny dvor pripomína, že aj keď právna úprava podmienok nadobudnutia štátnej príslušnosti členského štátu patrí do výlučnej právomoci tohto štátu, je nesporné, že v Belgicku narodené deti pána Ruiza Zambrana získali belgickú štátnu príslušnosť.

Majú teda status občana Únie, ktorý má byť základným statusom štátnych príslušníkov členských štátov.

V tomto kontexte Súdny dvor uviedol, že **právo Únie bráni vnútroštátnym opatreniam, ktorých účinkom je zbavenie občanov Únie účinného požívania podstaty práv, ktoré im vyplývajú z ich statusu občana Únie. Zamietnutie pobytu** osobe, štátnemu príslušníkovi tretieho štátu, v členskom štáte, v ktorom majú pobyt jeho maloleté deti, štátni príslušníci uvedeného členského štátu, ktoré sú od tejto osoby závislé, ako aj **odmietnutie poskytnúť tejto osobe pracovné povolenie by však takýto účinok malo.**

Treba totiž zohľadniť, že takéto zamietnutie pobytu by malo za následok, že tieto deti by boli prinútené opustiť územie Únie a nasledovať svojich rodičov. Takisto ak rodičom nie je povolené získať pracovné povolenie, existuje riziko, že nebudú mať dostatočné prostriedky na zabezpečenie svojich potrieb a potrieb svojej rodiny, čo by tiež malo za následok, že ich deti, občania Únie, by boli povinné opustiť územie tohto členského štátu. Za týchto podmienok by teda tieto deti nemohli vykonávať podstatu práv vyplývajúcich z ich statusu občana Únie.

Za týchto okolností Súdny dvor uviedol, že právo Únie bráni tomu, aby členský štát na jednej strane zamietol štátnemu príslušníkovi tretieho štátu, od ktorého sú závislé jeho maloleté deti, občania Únie, pobyt v členskom štáte bydliska týchto detí, ktorého sú tieto deti štátnymi príslušníkmi, a na druhej strane odmietol tomuto štátnemu príslušníkovi tretieho štátu poskytnúť pracovné povolenie, keďže tieto rozhodnutia by uvedené deti zbavili možnosti účinne požívať podstatu práv, ktoré vyplývajú zo statusu občana Únie.

---

**UPOZORNENIE:** Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdному dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

---

*Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.*

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106